

«Γιατί δεν χρησιμοποιείτε το κινητό σας;»

Αντώνης Παπαγιάννης
Πνευμονολόγος

Καλώς ήλθατε στον «θαυμαστό καινούργιο κόσμο» της επικοινωνίας. Όχι της τυχαίας, ανέλπιστα, αυθόρμητης, αυτοσχέδιας και εγκάρδιας προφορικής συνομιλίας, αλλά της καταναγκαστικής, προγραμματισμένης, χρονομετρημένης, κοστολογημένης, καταγεγραμμένης, διαρκούς και πανταχού παρούσης κινητής σχέσης με όλους και με όλα.

Νοσταλγείτε μήπως την εποχή που μόλις βλέπατε κάποιον γνωστό ή ένα πολύ αγαπητό σας πρόσωπο, ακόμη και από μακριά, φωνάζατε «Γεια σου, Γιάννη!» ή «Τι κάνεις αγάπη μου;» ή κάτι άλλο εξίσου εγκάρδιο και πηγαίο; Αν ναι, τότε μάλλον είστε αθεράπευτα ρομαντικός. Αυτές οι μορφές επικοινωνίας καταργήθηκαν πριν περάσει η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα. Μην ανησυχείτε όμως, η πάθηση δεν είναι ανίατη.

Αναπολείτε τον καιρό που οι μόνες συσκευές ασύρματης τηλεπικοινωνίας που γνωρίζατε ήταν οι πτυσσόμενοι communicators στα τηλεοπτικά επεισόδια του «Star Trek» και το στυλό-πομποδέκτης του πράκτορα Σόλο στον «Άνθρωπο της U.N.C.L.E.» (για να μην μιλήσουμε για τον ασήκωτο στρατιωτικό ασύρματο στη «Μάχη»): Τότε σίγουρα έχετε περάσει το όριο ηλικίας και ανήκετε πλέον στην επικοινωνιακή προϊστορία.

Η ιστορία της ασύρματης επικοινωνίας μπορεί να ξεκίνησε από καθαρά εμπορικά κίνητρα, με την ανάλογη δόση «μόδας» και επίδειξης, αλλά στην πράξη φάνηκε να εξυπηρετεί πολλές και διάφορες ανάγκες και σκοπιμότητες. Να μερικές από αυτές:

Ξεχάστε τους διάφορους αριθμούς ταυτότητας, ΑΦΜ, ΑΣΜ, ΑΜΚΑ, Social Security Number, τους ποικίλους PIN και άλλους παρόμοιους. Μόνο ο αριθμός του κινητού σας έχει πλέον σημασία. Η δυνατότητα απόκρυψης του αριθμού έχει καταργηθεί νομικά εδώ και πολύ καιρό (ακόμη κι αν τον κρύβετε εσείς, «Εκείνοι» τον διαβάζουν),

και όλες οι διοικητικές πράξεις και διαδικασίες γίνονται μέσω κινητού, με μόνο στοιχείο τον αριθμό αυτό.

Όλες οι οικονομικές συναλλαγές, ακόμη και οι μικρότερες, γίνονται με το κινητό. Τα ψώνια στο σούπερ μάρκετ, η παραγγελία του φαγητού στο εστιατόριο, ακόμη και οι τσίχλες στο περίπτερο παραγγέλλονται με SMS. Ο λογαριασμός χρεώνεται κατευθείαν στην κάρτα σας και η δυνατότητα φοροδιαφυγής είναι ανύπαρκτη. Ούτε να καταβρέξεις το μπαλκόνι δεν μπορείς χωρίς το κινητό, αφού για να ανοίξει η βρύση (και να χρωθεί το νερό) πρέπει να στείλεις το ανάλογο SMS.

Ποια «μαύρη εργασία»; Με το που σε παίρνει κάποιος στο κινητό για να του κάνεις μια δουλειά εγγράφεστε και οι δυο στο ασφαλιστικό μητρώο, εκείνος σαν εργοδότης κι εσύ σαν εργαζόμενος, και αρχίζουν να «τρέχουν» οι υποχρεώσεις και για τους δυο σας. Θα λάβετε βέβαια το σχετικό «ραβασάκι» από το ταμείο.

Ας μην ξεχνούμε ότι υπάρχει πλέον Αστυνομία του Λόγου: δεν μπορούμε να μιλούμε απευθείας – πρέπει να χρησιμοποιούμε το κινητό, ακόμη κι αν ο άλλος στέκεται μπροστά μας. Μάλιστα μερικοί επιστήμονες διατείνονται ότι σε μια γενιά το ανθρώπινο αυτί θα χάσει την ικανότητα αντίληψης των ήχων της φωνής, αν αυτή δεν έχει περάσει πρώτα από τα ηλεκτρονικά «φίλτρα» του κινητού.

Από την οργουελική υποψία ότι όλες οι συνομιλίες καταγράφονται περάσαμε στη βολική βεβαιότητα ότι τίποτε δεν πάει χαμένο, ότι μπορούμε να βρούμε παντού και πάντα το δίκιο μας, μα και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα λεγόμενά μας (και των άλλων). Έτσι, μας συμφέρει να έχουμε «στο αρχείο» τις φωνές που μας έβαλε ο προϊστάμενος: μεθαύριο μπορεί να τον μηνύσουμε για πρόκληση ψυχικής οδύνης και να κερδίσουμε μια καλή αποζημίωση.

Ο ΦΠΑ ανήκει πλέον στο παρελθόν. Η τελευταία εξέλιξη είναι ο ΦΧΟ (Φόρος Χρόνου Ομιλίας). Που σημαίνει ότι, αν μιλάτε μεταξύ σας χωρίς την παρεμβολή του κινητού, είστε φοροφυγάς. Στους δρόμους κυκλοφορούν μικτά κλιμάκια ελέγχου της παράνομης επικοινωνίας, κι αν διαπιστώσουν ότι έχετε περάσει το «αφορολόγητο» όριο ελεύθερης ομιλίας που σας προσφέρει ο πάροχός σας σαν δώλωμα, σας χρεώνουν το δεκαπλάσιο.

Στα σχολεία μαθητές και φοιτητές λένε το μάθημά τους ή δίνουν εξετάσεις μέσω κινητού, και βαθμολογούνται με τον ίδιο τρόπο. Υπάρχει μάλιστα υποψία ότι η χρονοχρέωση είναι σε βάρος τους: όσο καθυστερούν να απαντήσουν, τόσο μικραίνει ο βαθμός τους. Κατά ανάλογο τρόπο, δάσκαλοι και καθηγητές παραδίδουν το μάθημα τηλεφωνικά, κι έτσι κατοχυρώνουν τις ώρες διδασκαλίας τους, την αμοιβή τους, αλλά και τη φορολόγησή τους.

Και κάτι ακόμη. Αν σε χτυπήσει αυτοκίνητο την ώρα που διασχίζεις τον δρόμο μιλώντας στο κινητό σου, ο οδηγός του αυτοκινήτου θα πρέπει

να «πάει μέσα» για κακούργημα διότι παραβιάζει το δικαίωμά σου για ελεύθερη επικοινωνία χωρίς όρια. Το ίδιο κι αν ένας οδηγός χτυπήσει άλλο αυτοκίνητο καθώς μιλάει στο κινητό του: οι υπόλοιποι οδηγοί θα πρέπει να προσέχουν και να σέβονται αυτόν που μιλάει στο κινητό και συμβάλλει έτσι στην εθνική οικονομία. Γενικά, αν πάθεις ατύχημα την ώρα που μιλάς στο κινητό, πάντα θα φταίει «ο άλλος», όπως όταν σε τρακάρει από πίσω. Ίσως γι' αυτό όλοι, πεζοί και οδηγοί, κυκλοφορούν μιλώντας στο κινητό: για την προσωπική τους ασφάλεια.

Υπερόγραφο: Αν νομίζετε ότι ένας τέτοιος κόσμος είναι φανταστικός και πολύ μακρινός, ή αν σας φαίνεται απειλητικός, δοκιμάστε να ζήσετε μια μέρα χωρίς κινητό. Ίσως μετά την παγκόσμια ημέρα χωρίς τηλεόραση, η ημέρα χωρίς κινητό να είναι ακόμη πιο σημαντική, ακόμη πιο ουσιαστική, αφενός ως επίδειξη στοιχειώδους αυτοκυριαρχίας και αφετέρου ως μέθοδος υπεράσπισης του δικαιώματος να ζούμε χωρίς τις ηλεκτρονικές αλυσίδες που οι ίδιοι έχουμε χαλκεύσει γύρω μας.

